

διεθνών οργανισμών, καταπατεί κατάφωρα τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις στοιχειώδεις αρχές με απώτερη επιδίωξη τον τουρκικό επεκτατισμό για κατάληψη και τουρκοποίηση όλης της Κύπρου μας.

Μα τα χώματα τούτα από την αυγή της Ιστορίας τους ήσαν και είναι Ελληνικά και Αρμενικά. Το αποδεικνύει ο αψευδέστατος μάρτυρας η αρχαιολογική σκαπάνη με τα πολύτιμα ευρήματα που ξεσκέπασε. Δεν μπορεί να οικειοποιηθεί ο Τούρκος κατακτητής. Τα διεκδικούμε εμείς οι πρόσφυγες Έλληνες και Αρμένηδες, οι νόμιμοι κληρονόμοι εκείνων που με ιδρώτα και αίμα τα απέκτησαν και καμιά δύναμη, μα καμιά δεν μπορεί να τα κάμει δικά της. Ο αγώνας θα συνεχιστεί αμείωτος μέχρις ότου τα

ανακτήσουμε, μέχρις ότου περάσουν στην ελληνική και αρμενική γενιά για να τα καλλιεργήσει και τα φροντίσει να καρπίσουν και θρέψουν τους δικαιούχους κληρονόμους τους.

Συνεχίστε συναγωνιστές Αρμένηδες ασταμάτητα το δίκαιο αγώνα μας και σας διαβεβαιώνουμε πως θα είμαστε πάντοτε στο πλευρό σας μέχρις ότου φθάσει η ευλογημένη και πολυπόθητη μέρα της απελευθέρωσης για να γιορτάσουμε τη μεγάλη νίκη, τη νίκη της ηθικής και του δικαίου.

Ευχαριστώ!
Χρ. Πέτσας

Συναδέλφωση

Τ' ακριβό μου μυστικό
σ' όλους τώρα θα το πω.
Δώστε, φίλοι, προσοχή
μαύροι, κίτρινοι, λευκοί.

Σαν γυρνώ απ' το σχολείο
μεσ' το σπίτι σαν κλειστώ
έχω πάντα το βιβλίο
σύντροφο άδολο, πιστό.

Το ανοίγω και με πάει
σ' ένα κόσμο μαγικό.
Το διαβάζω, με τραβάει
σ' ένα όνειρο γλυκό.

Νάμαι τώρα στην Ασία,
και μετά στην Αφρική.
Ταξιδεύω στην Ευρώπη
μα και την Αμερική.

Γνώρισα άγνωστα μου μέρη
τις ερήμους και τα έλη,
θάλασσες ωκεανούς.
Είδ' ανθρώπους ζωντανούς.

Που μ' αγάπη περισσή
αγωνίζονται, μοχθούν
τα καλά σ' όλη τη γη
για να φέρουνε ζητούν.

Με αστούς θέλω να μοιάσω
και τον κόσμο να μονοιάσω,
για να ζουν όλοι στη γη
με αγάπη και τιμή.

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΥΘΡΕΑ»

Με την ευκαιρία της συνεστίασης 28/5/87

Αγαπητοί κυπριακοί, φίλοι και εκτιμώμενοι μέλη του Σωματείου μας.

Με την ευκαιρία της αποψινής μας συνεστίασης υπευθύνομαι προς όλους εσάς, κατοίκους της περιοχής μας, να σας προτρέπω να μειώσετε τον αριθμό και ανυποχώρητοι στο να κρατάτε θάρρος, αρνητές κάθε απαξιώσεως και εθνικά καταστροφικής δράσης. Γενιάται πάντοτε από αισιοδοξία και πεποίθηση, πως θα στραφούμε στον σωστό και σκληρωμένους τόπους μας και θ' αρχίσουμε την αξέχαστη ελευθερική μας ζωή, αδελφωμένοι και ενωμένοι, όπως περνούσαμε στο παρελθόν μας μέρη προτού ο Αττίλας προσβάλει στην πολυβασανισμένη Πατρίδα μας.

Με συνθημά μας -ο εμμένων και απείραστων τετρακόνο-σταθίτη αλύγι-στης επάλλειξ του αγώνα μας. Μη παρρησιάζεστε ποτέ τους σκληρωμένους τόπους μας, αλλά διατηρήσετε ακριβώς και ζωντανή την ιερή τους μνήμη γιατί έτσι θ' αντλείτε πίστη και θάρρος, ελπίδα και πεποίθηση, πως θα ελευθερωθεί η πολυπόθητη εκείνη μέρα του Κυπριώτη. Μην απελπίζεστε ποτέ όσα τελεωσμένα γεγονότα και αν προβεί ο αδιότακτος εισβολέας, όσα σατανικά σχέδια κι αν εξυφάνει σε βάρος του Ελληνισμού της Κύπρου μας και των κατεilahμένων τόπων μας. Είναι ζωντανά τα τουρκοπατημένα μας εδάφη με μόχθους και κόπους, με ιδρώτα και αίμα της προγονικής γενιάς μας και εμάς των νεώτερων απογόνων τους. Είμαστε οι νόμιμοι κληρονόμοί τους και καμιά, μα καμιά

δύναμη, δεν θα μπορέσει να μας τα στερήσει ούτε και ο Ασιάτης επιδρομέας θα μπορέσει να τα σφετερισθεί και οικειοποιηθεί.

Παράλληλά μιλάτε συστηματικά και αδιάλειπτα για τους πανίερους τόπους μας από τους οποίους η κατακτητική μανία του πειρατή εισβολέα μας έχει εκδιώξει ανελέητα. Διδάσκετε ασταμάτητα τη νεώτερη γενιά -τέκνα και εγγόνια - που γεννήθηκαν στην προσφυγιά και δεν είδαν τον ήλιο της πανεύμορφης περιοχής μας και δεν γνώρισαν το φυσικό και κοινωνικό της περιβάλλον, τις φυσικές της καλλονές και το ανθρώπινο δυναμικό των προοδευτικών και φιλησύχων κατοίκων της. Είναι ανθρώπινος νόμος, πως ένα πρόσωπο, ένα φυσικό και κοινωνικό περιβάλλον για να τ' αγαπήσεις πρέπει να το γνωρίσεις, να συναναστραφείς, να δημιουργήσεις μαζί του δεσμούς, έτσι που να το συμπαθείς και να το νοσταλγείς. Αυτή την αγάπη λοιπόν των προσφιλών μας τόπων έχουμε επιτακτικό καθήκον όλοι μας σαν πολιτεία, οικογένεια, σχολείο, εκκλησία να την εμπνεύσουμε στην τρυφερή μας γενιά για να μπορέσουμε να παραδώσουμε σ' αυτή την σκυτάλη του αγώνα για να συνεχίσει ανέλδοτο τον αγώνα μέχρι την επιστροφή και τη δικαίωση.

Καλλιεργείστε ακόμη στη διάδοχο γενιά τον πόθο για επάνοδο στις πατρογονικές μας εστίες, γιατί με την τακτοποίηση και εγκατάσταση των νέων ιδίως οικογενειών στην ελεύθερη περιοχή, έχει ατονήσει αυτός ο